

eul_wid: tyc-bj

Ζώσιμος ὁ Πανοπολίτης · Zosimus of Panopolis

On the Philosopher's Stone

Περὶ τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique
Dialect: Κοινή τεχνική Technical Koine
Domain: Ἐπιστήμη Science
Format: Πραγματεία Treatise

[15] ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΘΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Ἡ Μαρία φησίν· «Ἐὰν ὁ μόλυβδος ἡμῶν μέλας γένηται, ἰδοὺ γεγένηται· ὁ γὰρ μόλυβδος ὁ κοινὸς ἐξ ἀρχῆς μέλας ἐστίν· πῶς γὰρ γένηται; ἔαν μὴ τὰ σώματα ἀσωματώσης, καὶ τὰ ἀσώματα σωματώσης καὶ ποιήσης τὰ δύο ἓν, οὐδὲν τὸ προσδοκώμενόν ἐστιν. Καὶ ἔαν μὴ τὰ πάντα ἐν τῷ πυρὶ ἐκλεπτυνθῇ, καὶ ἡ αἰθάλη πνευματωθεῖσα βασταχθῇ, οὐδὲν εἰς πέρας βασταχθήσεται». Καὶ πάλιν· «οὐχ ἀπλῶς λέγω, φησίν, ἀλλὰ μολύβδῳ μέλανι τῷ ἡμῶν. Ἴδου γὰρ ὅλως σκευάζουσιν μέλανα μόλυβδον· ὥς γὰρ ἡπτημένον μετὰ κοινὸν μόλυβδόν ἐστιν· Ὁ γὰρ μόλυβδος μὲν ὁ κοινὸς ἐξ ἀρχῆς μέλας ἐστίν, ὁ δὲ ἡμέτερος γίνεται μέλας, μὴ ὄντος αὐτοῦ πρότερον.» Ὅτι πάντα οἱ φιλόσοφοι τὰ ἔργα τοῦ λίθου εἰς δ' διήρουν· πρῶτον μελάνωσιν, δεύτερον λεύκωσιν, τρίτον ξάνθωσιν, καὶ τέταρτον ἴωσιν· μεταξὺ δὲ μελάνσεως καὶ λευκώσεως καὶ ξανθώσεως ἐστὶν ἡ χωποίησις, ἥτοι ἡ ταριχεία, καὶ τῶν εἰδῶν ἡ πλύσις. [15]

2 199 Ἀδύνατον δὲ ταῦτα γενέσθαι πλην διὰ τοῦ ὀργάνου τοῦ μασθωτοῦ οἰκονομία, καὶ τῆς ἐνώσεως τῶν μορίων. Πελάγιος ὁ φιλόσοφος φησιν· «Σημεῖωσις οὖν ἐστὶν ἀρχομένης ἰώσεως, εἰ δὲ ἐντὸς γενομένη ἴωσις, αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ἴωσις, ἥτις καὶ ἰὸς χρυσὸς ἐρμηνεύθη, ἔαν μία τις ποιήσῃ, γίνεται, εἰ δὲ μὴ, οὐ γίνεται. Σκόπει οὖν ἵνα ἐν τῷ βάθει γίνηται· εἰ δὲ μὴ, οὐ γίνεται.» Ἀλάβαστρον τὸν πάνυ λευκώτατον λίθον τὸν ἐγκέφαλον τὸν ὡς ὄζον ἔχοντα ὡς θέρμην. Τοῦτον λαβὼν, λείωσον καὶ ταρίχευσον ὀξει. Καὶ βαλὼν εἰς ὀθόνιον, καὶ μετὰ πάντων ἔγκρυψον εἰς κόπρον ἱππείαν ἢ ὀρνιθείαν ἄχρῃς εἴκοσιν ἡμερῶν, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ζώσιμος. Ὅτι τὰ θεῖα τὰ ὄντα δύο, ἓν ἐστὶ σύνθημα. Δύο τοίνυν ὄντων ὑδραργύρων τὸ λευκὸν σύνθημα καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ θείου, κατὰ τὸν Δημόκριτον· τὸ θεῖον θείῳ μιγὲν θείας ποιεῖ τὰς οὐσίας, πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἄλληλα τὴν συγγένειαν. Συνέσιός φησιν ἐν μὲν τῆς χρυσοποιΐας <λόγῳ>· «Δημόκριτος εἶπεν· ὑδράργυρος ἡ ἀπὸ κινναβάρεως ... ἐν δὲ τῷ λευκῷ εἶπεν· ὑδράργυρον τὴν ἀπὸ σανδαράχης καὶ τὰ ἐξῆς.» Διόσκορος εἶπεν· «Καθὰ ὁ κηρὸς οἶον ἂν χρῶμα προσομιλήσῃ αὐτῷ μεταβάλλεται· τὸ αὐτὸ καὶ ἡ ὑδράργυρος μεταβάλλεται.» Ὅτι δύο ξανθώσεις εἰσὶν καὶ δύο λευκώσεις, καὶ δύο συνθέματα, ξανθὸν καὶ ὑγρὸν τουτέστιν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ξανθοῦ τοῦ βοτάνης καὶ μέταλλα, καὶ ζωμοὺς δύο, ἓνα ἐν τῷ ξανθῷ, καὶ ἓνα ἐν τῷ λευκῷ· καὶ ἐν μὲν τῷ ξανθῷ ζωμῷ, διὰ ξανθῶν βοτανῶν, οἶον κρόκου, καὶ ἐλυδρίου καὶ τῶν ὁμοίων· ἐν δὲ τῷ λευκῷ πάλιν συνθέματι, ἐν μὲν τῷ ξηρῷ πάντα τὰ λευκὰ, οἶον γῆν

κρητικήν, κιμωλίαν, καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα· καὶ ἐν μὲν τῷ ὑγρῷ τοῦ λευκοῦ, ὅσα λευκὰ ὕδατα, οἷον ζύθου <καὶ> χυλὸς καὶ τὰ ὅμοια. ^[5]

2 200 Ὀλυμπιόδωρος φησιν· «Γίνεται ἡ ταριχεία ἀπὸ μηνὸς μεχρὶ κε' ἕως μετοπωρινῶν κε'· ὅσα ἂν δύνη ταριχεῦσαι καὶ πλύναι ἕως ἀφῆς αὐτὰ ἐν ἄγγεσιν ἀποκείμενα. Γίνεται δὲ ἡ ταριχεία περὶ τῆς πηλῶδους γῆς, μέχρις ἂν τὸ πηλῶδες ἐξέλθῃ, καὶ εἰς ψάμμον καταλήξῃ. Ὅτι ἡ τέχνη αὕτη διὰ πυρὸς οὐ γίνεται. Ὅτι μ' ἡμερῶν ἐστὶ τὸ πῦρ τῆς ὅλης τέχνης. Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὴν τέχνην ἐκάλυψαν τῇ πολυπληθείᾳ τοῦ λόγου, καὶ ὀνόμασι πολλοῖς ἐκάλεσαν τὸ ὕδωρ τὸ θεῖον. Ὅτι Μαρία φησὶν· «Ἐὰν μὴ τὰ πάντα τῷ πυρὶ ἐκλεπτυνθῇ, καὶ ἡ αἰθάλη πνευματωθεῖσα βασταχθῇ, οὐδὲν εἰς πέρας βασταχθήσεται.» Ὅτι ὁ χαλκομόλυβδος ἐτήσιος λίθος ἐστίν. Ὅτι τῆς ὅλης πραγματείας τὸ σκεῦασμα ἐξ ἀρχῆς μέλας ἐστίν. Ὅτι ὅταν τὰ πάντα ἴδης σποδὸν γινόμενα, τότε νόει ὅτι καλῶς ἐσκεύασας. Τοῦτο οὖν τὸ σκωρίδιον λείωσον καλῶς, καὶ ἐξυδάτωσον καὶ ἀπόπλυνον ἐξάκις καὶ ἐπτάκις ἐν γλυκέοις ὕδασι καθ' ἐκάστην χωνεῖαν ποιῶν· πρὸς γὰρ τὴν δύναμιν τοῦ ψάμμου καὶ ἐν χωνεῖα γίνονται. Διὰ γὰρ ταύτης τῆς ἀγωγῆς, ἡγουν τῆς πλύσεως, φησὶν ἡ Μαρία, γλυκαίνεται τὸ σύνθημα· καὶ ἰδοὺ ἐπιστοιχειοῦται. Μετὰ γὰρ τὸ τέλος τῆς ἰώσεως, ἐπιβολῆς γινομένης τῶν ὑγρῶν, γίνεται καὶ βεβαία ξάνθωσις. Τοῦτο δὲ ποιῶν, ἐκφέρει ἕξω τὴν φύσιν τὴν ἔνδον κεκρυμμένην. ^[25]

2 201 Ἐκστρεψον γὰρ, φησὶν, αὐτὴν τὴν φύσιν, καὶ εὐρήσεις τὸ ζητούμενον. Ὅτι τὰ συνθέματα δύο εἰσὶν, λεύκωσις καὶ ξάνθωσις· καὶ δύο μὲν λευκώσεις, καὶ δύο ξανθώσεις, ἡγουν μία διὰ λειώσεως, καὶ ἑτέρα δι' ἐψήσεως. Οὐ γὰρ ἀπλῶς συλλειοῦται, ἀλλ' ἐν τῷ δώματι ἱερατικῷ· καὶ ἐκεῖσε γίνεται λίμνη καὶ κήτη. Ὅτι ἡ Μαρία φησὶν· «Ζεύξατε ἄρρενα καὶ θήλειαν, καὶ εὐρήσετε τὸ ζητούμενον.» Καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ἡ Μαρία· «Μὴ θέλετε ψηλαφεῖν χερσὶν, ὅτι ἐστὶν πύρινον φάρμακον.» Ὅτι τὰ δύο συνθέματα καλοῦσιν πολλοῖς ὀνόμασιν, οἷον ὕδωρ δι' ἄλμης κ. τ. λ. Ὅτι τὰ σκεύη τῶν συνθεμάτων ὑάλινα χρῆ εἶναι, ἐπειδὴ συμπάσχει [ἐν] τῇ ἰώσει, οὐ ψηλαφῶντες χερσὶ· θανατηφόρος γὰρ ἐστὶν ὅτε ὑδράργυρος καὶ <ὁ> ἐν αὐτῷ χρυσοδὲς σαπῇ· ὅτι πάντων τῶν μετάλλων δηλητηριωδέστερός ἐστι. Ὅτι προκείμενόν ἐστὶν ἐν τῇ καύσει πρῶτον λεύκωσις, δεύτερον ξάνθωσις. Ἐπιβάλε, φησὶ, τοῦ λευκοῦ φαρμάκου τὸ ἥμισυ, καὶ ἔσται πρῶτον, καὶ οὕτως ἔψει· τὸ γὰρ ἄλλο ἥμισυ ἐν τῇ ἰώσει τηρούμενον. Διὰ τοῦτο καὶ Ἐπιβήχιός φησιν ἄνω καὶ κάτω· «Διαμερίσατε εἰς δύο μοίρας τὸ φάρμακον.» Ἐλεγεν καί· «Τὸ μὲν ἔχει ἐν ὀστρακίνῳ ἀγγεῖῳ, τὸ δὲ ἕτερον εἰς χαλκοῦν· δηλοῖ <ἀπὸ> τοῦ ὀστρακίνου τὴν ὀπτησιν, ἀπὸ δὲ τοῦ χαλκοῦ τὴν ἰώσιν· προεῖπεν καὶ τὴν λεύκωσιν, ἡγουν· «Καύσατε τὸν χαλκὸν ἐν δαφνίνοις ξύλοις», τουτέστιν ἐν τῷ λευκῷ συνθέματι. ^[20]

2 202 Καὶ ὁ Ἀγαθοδαίμων φησὶν· «Ἐψὲ τὸ θεῖον ὕδωρ μετὰ τῆς νεφέλης καὶ οὕτως ἐστὶν ἡ καῦσις καὶ ἡ λεύκωσις». Καὶ πάλιν· «Τὴν προγεγραμμένην νεφέλην ἔψει ἐλαίῳ κικίνῳ, ἢ ῥεφανίνῳ, προσμίξας βραχὺ στυπτηρίας. Καὶ ὁ Ζώσιμος φησιν· «... Χρὴ γὰρ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς παρούσης ἐργασίας ἀμφιβαλόμενον δι' ὅλων τῶν τριακοσίων ἐξηκονταπέντε ἡμερῶν λούειν τὸν χαλκοῦν ἀετὸν, καὶ ἀνανεῶν, καὶ ἐξῆς δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς πραγματείας. Φησὶν ὁ θεῖος Σοφάρεῖδον κ. τ. λ. Μαγνησία ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ μιγνύειν τὰς κράσεις ἐνώσεις συμπλοκῇ τῶν δύο. Ὅτι ὁ θεῖος Ζώσιμος φησιν· «Ἐπειδὴ ὁ Δημόκριτος ἐκεῖνος ὁ ἐμὸς ἀγαθῶς λέγει·» Δέξαι κ. τ. λ. Ὅτι ὁ Ζώσιμος ἔλεγεν· «Μὴ φοβηθῇς τὴν πολλὴν καῦσιν καὶ ἐξυδάτωσιν τῶν σωμάτων ... Ὅτι εἰσὶ μυρίαὶ καύσεις τοῦ χαλκοῦ, βαπτικωτέραι αὐτὸν ποιοῦσιν τὸν χαλκόν.» Ἐκστρεψον τὴν φύσιν, καὶ εὐρήσεις τὸ ζητούμενον· ἡ γὰρ φύσις ἔνδον κέκρυπται· ἐκστρεφομένης δὲ τῆς φύσεως, οὐκέτι λευκὸν ὁρᾶται, κατὰ τὴν προφανεῖσαν ἐξυδραργύρωσιν, ἀλλὰ ξανθὸν κατὰ τὴν ἐπηγγελμένην τοῦ ἰοῦ ξάνθωσιν. ^[20]

2 203 Καὶ ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ λέγοντες ἀδύνατον μεταβάλλεσθαι φύσιν; Ἰδοὺ γὰρ μεταβάλλεται ἡ φύσις στερεὸν γενομένη κατὰ τὴν ποιότητα χρυσοῦ καὶ εἰς μέλαν κατασπασθήσεται. Ἐὰν γὰρ

μὴ ὑγρότης τῆς ἐξυδραγυρώσεως περιελθοῦσα κατὰ τὴν γεώδη τοῦ στερεοῦ σώματος καὶ τὸ ξηρίον διαλύσεις καὶ ἐξυδατώσεις κατὰ τὴν οὐσίαν τῆς ἐξυδραγυρώσεως ποιότητα, εἰς οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον· ἔὰν μὴ καὶ διαλυθῇ καὶ ἐξυδατωθῇ, καὶ θερμανθῇ δὲ, εἰς οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον· ἔὰν δὲ καὶ μὴ διαλυθῇ καὶ θερμανθῇ, περιψυχθῇ δὲ, εἰς οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον· ἔὰν δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν τάξιν ὁμοῦ κατακολούθως γένηται, ἐλπίς καὶ ἐκβάσεως, σὺν τῇ θεῇ προνοίᾳ, τυχεῖν [εἰς οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον]. Βλέπε καλῶς τὸν μὲν τῆς κυοφορίας καιρὸν μὴ ἐλάττονα τῶν ἐννέα μηνῶν, ἐπεὶ ὡς ἔκτρωμα συμβήσεται, τὸν δὲ τῆς ὀπτήσεως κατὰ πάντα, κατὰ τὰ πέταλα μὴ ἔλαττον ὥρων ἐννέα, ἢ τῆς κυοφορίας γὰρ τρόπος, καὶ οὕτως ἐστίν· τὸν δὲ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ φιαλοβωμοῦ καιρὸν συγκρίνη κατὰ τὴν ταριχείαν. Ἐπιθεωρῆσαι γὰρ ὅτι τρεῖς τρόποι τῆς ἐργασίας· εἰ μὲν ὅτι τῆς συγκράσεως πρῶτος τρόπος, καὶ κατανοήσης μου, ἔχει καταφυρώμενα καὶ ζυμούμενα ἐπιτεύχως καὶ ἀλεύρου. Ὡσπερ γὰρ τὸ ὑγρὸν οὐ κατὰ τὰ μέτρα αἰθάλεται, ἀλλὰ καθόσον ἡ χρεια ἐπιζητεῖ, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ συνθέματος ὁπὴν ἔχει τὸ ὀστράκινον ἄγγος, κ. τ. λ. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐτήσιος λίθος. Γλυκάνης οὖν τὸ ξηρίον, καὶ ξήρανον, στήσον καὶ ἐξίωσον τὸ ξηρίον τοῦ χαλκάνθου μέρη γ', μαγνησίας μέρος ἓν, χαλκοῦ μέρος ἓν. ^[20]

2 204 Ἐξίωσον τὸ ξηρίον μέρος ἓν· λείωσον ὁμοῦ ποτίζων ἐν ἡλίῳ ἀπὸ τοῦ ὄξους τοῦ λευκοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕστερον ὀπᾶσθαι ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς, καὶ ἐξενεγκὼν εὐρήσεις βαφέντα τὸν χρυσὸν πυρρὸν ὡς τὸ αἶμα. Αὕτη ἐστὶν ἡ κιννάβαρις τῶν φιλοσόφων, καὶ ὁ χαλκάνθρωπος χρυσός· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ξηρίον ποτιζόμενον ἀπεστύφη ἐν τοῖς ζωμοῖς· ἔὰν γὰρ πλεονάσῃ τὰ φῶτα, γίνεται ξανθὸν, ἀλλ' οὐ χρησιμεύει. ^[5]